

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

Előfizetési ár:

Egy évre 4 frt = 8 korona, fél évre 2 frt = 4 korona,
negyed évre 1 frt = 2 korona.
Egyes szám ára 10 kr. = 20 fillér.

Felelős szerkesztő:

WITTINGER ANTAL.

Kiadó és laptulajdonos:

FRIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reklamációk a kiadótulajdonoshoz, Feigl Gyula nyomdászhoz (városkör 81) intézendők. Nyilttér sora 40 fr. — Hirdetések nagyság szerint.

Ellentétek.

u.) A fizika kétféle lencséről tesz említést; egyik a konvex, a másik a konkav. Mindkettő arra szolgál, hogy az emberi szemet a maga működésében gyámolítsa. Ki az egyiket nem használhatja, veszi a másikat s ha van még szemében parányi erő, úgy annak segítségével okvetlen fog a reczehrtyára kép vetődni — s az a kép a látott tárgyak önmása lesz.

A társadalmi életnek is megvannak a maga lencsái s ezek a lapok. Ezek szélesítik az olvasó látókörét, mely nemcsak, hogy egy család, község, vagy megye határai közé kénytelen szorulni, hanem a lapok lencsén keresztül figyelemmel kísérheti a ren-szarvaslaktá vidékek eseményeit csak úgy, mint az ananasz-termő indiák politikai mozanatait. S ha a fizikai konvex, vagy konkav lencsék nélkül millió s millió ember ellehet, a társadalmi lencsék nélkül, a lapok nélkül művelt ember manap nem képzelhető.

Csak hogy a fizika és az élet között ég és föld a különbség. A fizika a szemhez méri az üveget s a tárgyak valódi képét adja: a társadalmi élet az üveggel csinálja a szemet, illetve a látást — s annyi képet mutat, hányféle üvegen nézünk keresztül.

De hát térjünk át a fölvetett kérdés konkrét taglására.

Konvex lencsét veszek s azzal például egy fát vizsgálok. Látom magam előtt a maga lombkoronájával, ágával, dalos madaraival — a konkav lencsén keresztül nem látok semmit. Egy másik a konkav lencsén keresztül látja ugyanazt a lát, ugyanazon lombkoronával, ágakkal, virágokkal, dalos madarakkal.

Es az életben?

Nos igen az életben ez másképen van.

Ha az életben ketten különböző lencsén keresztül egy fát nézünk, mindegyiknek már fogalma lesz arról a fárol. Én lombosnak látom, a másik tarolt ágakat vesz észre; én ezernyi virágról beszélek, a másik virágról tudni sem akar; az én fámon dalolnak a madarak, a másik egyet se lát belőlük. Pedig hát egy fát néztünk mindakettlen.

S már most hadd kérdezzem, hol a hiba, a szemben-e, vagy a lencsében?

Határozd meg kedves olvasó magad.

Ha Boileau föltámadna s figyelemmel kísérné a mai sajtó működését, úgy meg volna az az elégtétele, hogy híres mondását: „a magasztos csak egy lépésnyire van a nevetségéstől” a sajtó életében látná legszembeütöbben igazolva.

Vagy létezik-e magasztosabb hivatás, mint a sajtó hivatása. Kiszélesíteni a társadalom egyes tagjainak pár kilométerre összeszorult látókörét, vezetni, oktatni, tanítani, lelkesíteni, minden szépért, jóért, nemesért sorompóba állítani az emberiség millióit — ez volna a sajtó hivatása.

S mégis mit tapasztalunk? Hogyan teljesíti a sajtó a maga hivatását?

Nincsen az a komikus, nincsen az a fájó szarkazmus, mely jobban érvényesülne valahol, mint éppen a hirdetés terén.

Hol az egyik lap vigasztalan éjszakáról beszél, ott a másik millió ragyogó csillagot talál; hol az egyik felhők mögé bujtatja a napot, hogy ne lássa a föld szomorú képét, annyi remény pusztulását; ott a másik egy jobb jövő pirkadó hajnaláról emlékezik meg. Egyik tenyerén hordoz embereket, mint nagyságokat, uttörő tudósokat, emberbarátokat ünnepli a reklám dobjával — a másik mint Jupiter honnan villámokat szór feléjük, hogy porba sújtsa valamennyit.

Itt a népek jólétéről, boldogságáról hallunk zengeni dicshimnuszokat, ott a nihilizmus, anarchizmus, szocializmus rémei integetnek felénk.

Itt a világbéke áldásai foglalkoztatják az idealizmusért rajongó kebleket, ott a hatmillió fegyverbe öltöztetett ember után fizetett százmilliók ejtik kétségbe a gazdasági válság szélén álló nemzeteket.

Itt gunyolják a vallást, nemes rajongást, ott az istentelenséget teszik felelőssé az elbukottak, a katasztrofált özvegyek könyeiért.

Itt a szellem erejét s nagyságát hirdetik, ott két térdrel hullauak porba a gazdagság aranyborjuja előtt.

De ki tudná elsorolni az élet ellentéteit?

S az emberek tovább járnak utjokon, mindegyik kiválasztja a maga lencséjét s azon keresztül vizsgálja a napi eseményeket. Ezer és ezer lesz a lelkiismeretlen humbug és család áldozata. Hanem azért fizetik a csalót, nem kérdik, ki a megcsalatott. Olvasnak, olvasnak, hogy ne kelljen gondolkodniok. Így jellemezte egy kiváló politikus a mai századot.

S mi meg a végén fölkiáltunk, mikor jön el már a sajtó terén becsületes munka, igazi részrehajlatlanság a te országod?

Szabályrendelet.

a szarvasmarha, sertés és juh tenyésztéséről.

(Folytatás és vége.)

7. §.

A vizsgálat a tenyésztésre alkalmazandó apaállatoknak testalkatára, — öröklő, vagy olyan hibáira, melyek tenyésztésre alkalmatlanná teszik, korára, egészségére és fajtára terjed ki.

Öröklő hibákkal bíró s a fajta-jellegnek meg nem felelő állatok a tenyésztésből kizárandók.

TÁRCA.

A szathmári hamvazó.

Irtá: Kincs István.

A radnóthi várban székel Apafi Mihály erdélyi fejedelem ő nagysága. Belehuza magát a török küldte arannyal, ezüsttel himzett palást drága biborábs. Drága az a bibor: nyolczvanezer imperiális rija meg minden esztendőben. Hiába: abban az időben csak legjobb volt szultánnak születni. Az alhatott egyedül nyugodtan s ha a császárt is annyiszor kergették álmában a bikák, mint a fejedelem ő nagyságát, akkor hiszen régen kirázta volna már a hideg. Német ember nem szokott annyit kiállani.

Mert hát szomorú idők voltak azok. Az emberfiának nem volt oszipp öröme.

A követektől kellett félni legjobban.

Ha követ jött, szegény Apafi már előre tulta, megint kell valami vagy a nagyváradi basának, vagy a nagy vezérnek, vagy a fényes portának. Meg a császárnak se volt elegendő a maga nyomorusága, ha eszébe jutott, ő is odaállott egy-egy kéréssel Apafi nyomorgatói közé. S ennyi urnak tessék hát eleget tenni!

Szegény Apafi akarva, nem akarva, arra az elhatározásra jutott, legjobb lesz valamennyit lóvá tenni.

Ebben állapodott volna épen meg, mikor azt jelentik neki, hogy még újra követek érkeztek.

— Ereszszétek be — hagyta meg kedvetlenül az ajtónállóknak. Kíváncsi se volt, honnan jöttek, hiszen akárhonnan, ha pokolból kerültek volna is, annyi min-

dig bizonyos, hogy hozni nem hoztak. Minden gazember csak vinni szeretne tőle.

Pedig hát az egyszer csalódott Apafi uram. Ezek az emberek hoztak. Jó hirt hoztak, olyant, a milyenre minden becsületes fejedelemnek kigömbölyödik az orcája az öröm nyomán. Azok az emberek szóval jelentették a székelyhidi német várórség abbeli határozatát, hogy megunva a római császár kenyeret, a nagyságos erdélyi fejedelem hűségére tének, őt fogadván gondviselő atyjokul. Hogy aztán minémü föltételek között volnának hajlandók ezt tenni, az világosan meg vagyton írva két pontozatban Apafi Mihálynak czimzett levelökben, mely úgy kezdődik, hogy:

Celsissime Princeps!

Es a fejedelem ő nagysága megolvasta azt a levelet. Elég méltányos föltételek voltak benne. Azt kérték, fogadja velmökbe őket, engedje vallásukat szabadon gyakorolni, adjon nekik nemességet és végtére mert két hónap óta garast se láttak, küldjön nekik fejéknél legalább is tíz imperiális e azontul a rendszeres hónapi szoldot.

Hiszen szép szép minden, csak pénzről ne tennének említést benne. A császár két hónapja nem fizetett nekik szoldot. . . De hát hogyan fizessen nekik a szegény erdélyi fejedelem, kinek kasszájába a sorvadás istennyila már régen beleütött? Hogy a németnek mindig több pénze volt mint a magyar embernek, az hát szent igazság örök időktől fogva. S lám most még a fejedelem bugyellárisára apellálnak.

No hanem mit sem tesz. A székelyhidi vár fölér pár száz imperiálissal. Hiszen ha minden magyarországi várórség így meggondolná magát, akkor bizony rövid idő alatt egész Magyarország a fenegeos Apafi nevet uralná.

S a dolog épenséggel nem volna bolondság.

Kényesebb oldala ennek a historiának, mit szól majd Kopp generális a székelyhidiak elpartolásához. No haem Teleki Mihály azért szekretárius, hogy csinálja el az ilyen kényes ügyeket.

Summa summárum Apafi ő nagysága elfogadta a németek ajánlatát s nyomban elküldte Moldvai Farkast, hogy eskesse fel őket a fejedelem hűségére. Mert hát magyar embernél az adott szó is elégösös, de az ilyen jött-ment német náció szavára juramentum híján bizony patkószeget sem lehetett volna adni. Csókolni való még akkor is, ha a hitét nem találja megszegni.

Székelyhidán tehát kitűzték Erdély zászlaját.

Mig az öt imperialis tartott, mert hát Apafi tíz helyett csak ötöt ígért be, addig öreg dinom-dánom állott a várban. Nem csuda, hiszen farsang volt épen. Csak hogy hát az az öt imperialis hamarabb elfogyott, mintsem a farsang elvált volna. Székelyhidán a nagybőjt egy héttel előbb köszöntött be, mint azt a kalendarium diktálta.

S erre a németek összedugták megint a fejüket. Mit csináltak ki, mit sem, nem tudni, hanem Moldvai Farkas egyszer csak rémült levelet irt Radnóthra. Azt tudatta benne, hogy az ő szava már annyit se fog az őrségen, mint páter Kászonyi miséje a kálomistákon. Nem lehet velök beszélni. Nem tudja, mi ütött beléjük.

Hanem Apafi ő nagysága már tudta.

Baló László állandó követe Erdélynek a nagyváradi basánál, egyszer csak sürgős futárt küld a fejedelemhez, ki tudtára adja, hogy a székelyhidi németek árulást akarnak Erdély ellen elkövetni. Jártak Achmet basánál s ígéretet tettek neki, hogy jó pénzért kezébe játsszák neki az erősséget.

A vizsgálatnál vezérfonalként a földművelésügyi miniszter 1894. évi 48.000. számú rendeletének A) melléklete szolgál.

8. §.

Azon apaállatok, melyek tenyésztésre alkalmasnak találtak, „T. A.” belyeget kapnak, még pedig a bikák és a kosok a bal szarvon, sertések a bal fülön, a rájuk a bizottság bélyegmentes tenyész-igazolványt állít ki.

A kiosztott igazolványok a járási főszolgabíró által lajstromozandók a az illető községben kihirdetendők.

9. §.

A vizsgáló bizottság azt is vizsgálni tartozik, hogy a községekben van-e jelen szabályrendelet 3-ik §-ának megfelelő számu apaállat. Ha nincs, az idézett szakasz értelmében jár el.

10. §.

A bizottság az apaállat kihérletését elrendelni, illetve azt a tulajdonos költségére fogatosítottatni tartozik, ha:

1) a tenyésztésből kizárt apaállat a tenyésztésre használtatott;

2) ha alapos ok van annak védelmezésére, hogy az illető apaállat tenyésztésre való használata másként meg nem akadályozható.

11. §.

A bizottságnak a tenyésztésből való kizárás vagy a kihérletetés iránt hozott határozata ellen a vármegye alispánjához lehet fellebbezni. A vármegye alispánja alkalmas szakértő (kerületi állami állatorvos, vagy erre külön felkért szakértő) meghallgatásával 14 nap alatt a fellebbezés értelmében határozni köteles.

Az alispán határozatának meghozataláig az illető apaállatot tenyésztésre használni nem lehet.

Az alispán által alkalmazott szakértő illetményei a vármegyei házi pénztárból fizetendők ki. Az apaállat tulajdonosa e ezimen legföljebb 10 koronával terhelhető és csak akkor, ha az apaállat másodfokulag is tenyésztésre alkalmatlannak mondatott ki.

12. §.

A mely községekben a közös apaállatokat a törvény értelmében a község köteles beszerezni, a beszerzés és tartás költségei az előjáróság által az egyes állattulajdonosokra anyáallataik arányában vetendők ki. A kivetes helyességeért az előjáróság felelős.

A kivetés ellen a járási főszolgabíróhoz felszólalással lehet élni.

A községi előjáróság jogosítva van a község által beszerzett apaállatok után fedezetési díjakat megállapítani.

A fedezetési díjakból befolyt jövedelem csak az apaállatok tartási és beszerzési költségeinek fedezésére fordítható.

A beszerzési és tartási költségek a községi költségvetésben, de a többi kiadásoktól elkülönítve irányzandók elő — és a községi számadásokban számozandók el.

Minden községben megállapítandó az apaállatok takarmányozási módja, az apaállatoknak naponként nyújtandó takarmány mennyisége, valamint az is, hogy az apaállatok tartása, kellő gondozása és jó erőben tartásáért ki felelős.

13. §.

Kihágást követ el és az 1894. XII. cz. 94-ik § g) pontja értelmében 200 koronáig tejedhető pénzbüntetéssel büntetendő:

az, a ki tenyész igazolványai el nem látott apaállatot másnak tenyésztési czélokra átenged, vagy a ki ily állatot másnemű állatokkal együtt a közös legelőre hajt;

kihágást követ el továbbá és 100 koronáig tejedhető pénzbüntetéssel büntetendő:

a) az anyáallat-tulajdonos, a ki másnak tenyész igazolvánnyal el nem látott apaállatját tenyésztésre használja;

b) azon apaállat tulajdonos, a ki köztenyészési czélra saját apaállatját vizsgálat végett a kifizűtött határidőben elfogadható ok nélkül elő nem vezeti.

A községi tulajdont képező apaállatokra nézve a jelen szabályrendeletben megállapított szabályok meg-

Az épen együtt levő országnagyok és rendek retentő haragra gyuladtak azok ellen a német gazemberek ellen, kik csak három héttel ezelőtt hittel, öreg juramentummal fogadtak hűséget Afafinak. Nyomban sereget akartak küldeni a nyomorultak megbüntetésére.

Hanem a nagyságos fejedelem mást gondolt. Maga akarta őket megbüntetni. S a dolgot azon kezdte, hogy hatalmas farsangi melatságot rendezett a székelyhidi órágnak.

S a rendek és országnagyok csak bámultak rajta. Ha ez is büntetés, akkor hiszen Erdély minden erőssége kedvet kap a törökkel czimborálni.

Különös ember is ez az Afafi Mihály! Nem lehet kiismerni-

És Székelyhidán folyt a bor, szólt a zene, kurjongattak a németek. De hogy is ne! Mikor másnap ugyis hamvazó szerda már. Akkor elcsendesedik ugyis minden torok. Kezdődik a böjt, a bűnbánatnak ideje.

Meg kellene magukat hamvaztatni. De mikor az egész környéken másutt sincs pápista pap, mint páter Kászonyi! S ez a Kászonyi történetesen Szatmárott lakott, hol Kopp generális dult-fult magában, a miért a székelyhidiak a császár zászlójától elpártoltak. Hej! csak ő kaphatná őket a keze közé, a torkukra forrasztaná azt az ámulást.

De hát Afafi a nagyságos fejedelem védi őket.

A fejedelem szigoruan ragaszkodik a kikötött pontokhoz. S minek utána azokban a pontokban a val-

lóságért a községi előjáróság felelős és mulasztás esetén feyelmi uton büntetendő.

14. §.

Ezen szabályrendelet életbelépte után a vármegye által a szarvasmarha-, sertés- és juhtenyésztésről korábban hozott szabályrendeletek hatályon kívül helyeztetnek.

Kelt Vasvármegye törvényhatósági bizottságának Szombathelyen, 1895. évi február hó 4-én a folytatva tartott közgyűléséből.

Jegyezte:

BÁRDOSSY JENŐ, a. k. főjegyző.

HIREK.

— **A király születésnapját** Köszegen is hagyományos tisztelettel ülték meg. A középületek zászlódszobában köszöntöttek a kelő napot. Major János prépost ur ő nagysága a káplánok segédlete mellett tartotta a „Te deum”-ot a pontifikált a fönfisen, melyre ugy a város képviselői, valamint a katonaság egy díszszázada a helyőrség tisztjeivel kivétel nélkül megjelent.

— **Szent István napja** ugyancsak méltón sorakozik az előbbi mellé. A zene 4 órakor reveillet fujt. A trikoloros plébánia-templomban tartott ünnepélyes isteniszolgálaton ismét ott látjuk a honvédtisztek mellett a város elíteltjét — szóval minden a nemzeti ünnepre vallott.

— **A turista-híd** és az ahhoz levelező szép szepentin ut, a róti uton már majdnem teljesen készen van, már épen csak a befejező munkák és a padok elhelyezése maradt a jövő nétre. Az arra sétálók felette dicseik a turista egyesületnek ezt a sikerült művét és ezen új séta bizonyára nemsokára a leglátogatottabbak közé fog tartozni.

— **Bucszarándoklat.** F. hó 21-én reggel mintegy hatvan zarándok vonult részint gyalog, részint kocsin föl Eberhardt Gyula káplán ur vezetése mellett Maria-Czellbe, honnan csak csütörtökön fognak visszatérni.

— **A községi önkéntes tűzoltó-egyesület** által f. é. aug. 4-én rendezett nyári táncmulatság alkalmával következő felülfizetések történtek: Szovják Hugó 5 frt, Hatvan Károly 2 frt, Major János 2 frt, Tuczentaler Lajos 1 frt 50 kr.; Weidl J., Dr. Somogyi, Hában H., Gratzl L., Dr. Kovács István, Pfoffel János 1—1 frt; Prűszker H., Draskovits Imre, Br. Uckermann, Glatzhoffer Samu, Baumgartner J., Schneller Ernő, Gumpert Lajos, Tópka Ferencz, Palatin Gergely, Horváth György, N. N., Bredl Ágoston, Abscher Teréz, Csizmazia Márton, Dr. Scharpf Jenő, Szluha, Wiesinger Lajos, 50—50 krt.; Gürtl János és N. N. 50—50 krt.; N. N. 10 krt. Mind-ezen adományokért hálás köszönetét fejezi ki az egyesület választmánya.

— **Az elmaradt turista-kirándulásra** előjegyezve volt turisták méltán sajnálhatják, hogy a mult heti rossz időjárásból visszamaradva, a kirándulásra való részvételről lemondtak, mert épen a kirándulásra kifizűtött 3 napon oly ragyogó szép idő kedvezett, mint meg egyszer sem ezen az esztendőben. A jövőben talán majd bátrabbak lesznek a jelentkezők.

— **Tudnivalók a jövő iskolai évet illetőleg.** A községi gimnáziumban aug. 31-én lesznek a javító, pótló s fölvételi vizsgálatok. A v. s. k. m. k. miniszternek 1894. évi 50.667. sz. rendelete szerint ezontúl július első öt szeptember első három napján lehet beiratkozni; a beiratkozás akarónak át kell adni iskolai bizonyítványát, föl kell mutatnia keresztelő levelét (születési bizonyítványát) s orvosi bizonyítványt arról, mikor volt utoljára beoltva. A júliusi beiratkozók ekkor csak a 2 frt fölvételi díjt tartoznak lefizetni, a „könyvtári” 50 krt, az „értémitői” 50 krt, valamint a 18 frt tandíjnak legalább is első felét a szeptemberi megjelenésnél kell majd lefizetni; a tandíjnak másik fele ezen esetben február 1-én fizetendő. A szeptemberben beiratkozók a díjakat mindjárt a beiratkozásnál fizetik le, a tandíjat azonban ők is két részletben fizethetik. Bármily mértékű tandíj-kedvezményben csak az részveszühet, kinek a közvetlenül megelőző évben vagy évharmadban, a testgyakorlás és szepírás kivételével minden rendszeres tan-

lás szabad gyakorlata is benne vagyon, annak okáért elhatározta magában Afafi, hogy meghamvaztatja őket.

Először ittak mint a csap. Ki nem akart a maga jószántából, abba belediktálták a malasztot erőszakkal. Végteöre azután bekövetkezett az általános kapituláció.

Afafi most valamennyit szánokra rakatta s még hushagyókor elindította őket. Szegény németek aludtak csak akkor ébredtek föl, mikor hamvazó szerdán páter Kászonyi lakása előtt megállapodtak.

Szatmáron voltak.

És ott meghamvazták őket. Csakhogy ennél a hamvazásnál nem a páter, hanem báró Kopp generális vitte a főszerepet. S ebből az egész czeremoniából az volt az fővösséges tanulság, hogy a magyar ember nem hagyja magát olyan könnyen lövé tenni, mint a német. Megpróbálták Afafi-val s keservesen lakoltak érte.

A fejedelem még Székelyhidon mulatott, mikor egy török aga négy-öt száz emberrel Achmet pasától küldve megjelent a vár előtt s beizent, hogy hátadják át most az erősséget. Afafi küldött neki levelben szintén vissza izenetet, mely ugy hangzott:

Mi Afafi Mihály Erdély fejedelemé üdvöt Achmet bassának! Ha a németeket keresi, akkor rossz helyen jár, mert azok Szatmára mentek hamvazásra. Tessék utánuk menni, talán átadják Szatmárt, de Székelyhida ez idő szerint még nem átadó. Külömben pedig maradtunk atyafiságos indulattal a vitéz bassának szerető rokonai Afafi Mihály.

A török hosszú orral távozott.

tárgyból legalább is „jó” osztályzata, a magaviseletből pedig szintén „jó” érdemjegye volt. Elengedhetetlen továbbá a teljes tandíj-mentességhez a szülők teljes szégyensége, részben való tandíj-mentességhez pedig nagyon korlátozott anyagi helyzete, mely körülmény a községi előjáróság részéről kiállított és a helybeli lelkész által láttaozott szegénységi bizonyítvánnyal igazolandó; e bizonyítvány a szülők vagyoni állapota mellett a kis-kori gyermekek számát is tüntesse ki és ne legyen egy évnél régebb keletű. Első osztályu tanuló rendszerint nem részesíthető tandíj-kedvezményben. Ha a tandíj-kedvezményben részesített tanuló a karácsonyi értesítőben a testgyakorlásra és szepírásra kívül, valamely rendszeres tantárgyból „elégtelen” osztályzatot, vagy ha ugyanczen tárgyakból több „elégseges” mint „jeles” és „jó” tanjegyet kap, vagy ha magaviselete „szabályszerű”-nél alacsonyabb érdemjegyet nyer, akkor tandíj-kedvezményét a II. félévre elveszti. Az I. osztályba csak oly tanulók iratkozhatnak be, kik életük 9. évét már betöltötték és vagy a népiskola 4. alsó osztályának sikeres végzéséről nyilvános népiskolától nyert bizonyítványt mutathatnak föl, vagy fölvételi vizsgálaton igazolják, hogy hasonló mértékű képzettséggel bírnak. — Tizenket évesnél idősebb tanuló felvétele ügyében a tanári kar határoz. Szept. 4 én 8 órakor lesz a „Veni Sancte” 5-én rendez előadás.

— **A peronospora** szőlőinkben ismét észlelhető. Szőlőgazdánk jól tennek, ha az előirt oldattal a városnál kölcsön kapható gépek segítségével szőlőiket szorgalmasan befecskendeznék, mert mint másutt is történt, nagy okuk lesz sajnálni azoknak, kik ezt tenni elmulasztják. Védelmezzük szőlőinket a végelpusztulástól idejében, nehogy ugy járjunk, mint a szomszédvidékiek. (—i.)

— **Huszárok gyakorlata.** A szombathelyi huszárezrednek egy százada, 147 ember, 5 tisz, s 152 lóval szeptember 19-től október 9-ig Köszegen fog gyakorlatoztartani.

— **A gróf regénye.** Fővárosi és megyei lapok az utóbbi időben ismét sokat foglalkoztak Zichy Hermann gróf nevével, azt állítván róla, hogy feleségétől el fog válni s egy gazdag amerikai bankárnét fog feleségül venni. Egyik fővárosi napilap azonban helyes értesülést nyervén, csakhamar revokálta e hirt annyiban, hogy nem Zichy Hermann e regény hőse, hanem Zichy Béla gróf. Erre nézve alább közöljük a New-Yorkban megjelenő „Magyar Híradó” legutolsó számában, fenti czim alatt megjelent közleményt: „Ki ne emlékeznék reá, hogy Newporiban a legelőbbkelő amerikai tengeri fűrdőben, a tavali évadnak Zichy Béla gróf volt a hőse? Mindennap benn volt a neve az újságokban, hol estely, hol negyesfogata, hol cigányzenekara révén s barátja és kísérője Hadik Sándor gróf egészen elhomályosult mellette. Uróbbi csak akkor jutott érvényre, mikor a Béla gróf hazahajózázott s csak ő tudott volna megfelelni a kérdésre, hogy miért is nem jegyezte el Zichy Béla gróf a sok gazdag amerikai örökösök egyikét. De Hadik gróf diaktet ember volt, amint ezt nemsokára alkalmá volt még jobban bebizonyítani. A „Magyar Híradó” március 9-iki száma „Felültetett reporterok” cím alatt érdekes történetet mesélt el. A „Champagne” francia hajón egy ifju p r érkezett New-Yorkba és egy előkelő szállóban szállt meg. De a szállótulajdonos csakhamar kiadta nekik az utat, mert megsuptak neki hogy nem volnának férj és feleség. Néhány reporter meghallva a dolgot, elkezdett kutatni s szerencsésen megtudták, hogy a kiutasított pár kofferit Hadik gróf lakására vitték a 31-ik utcába. S egyszerre csak kezdett terjedni a hír, hogy a pár uem volt más, mint Zichy Béla gróf és egy előkelő bankár ifju neje, a Vanderbiltek rokona, ki férjétől el akar válni. A híresztelésnek csak az vetett véget, hogy Hadik kijelenté, mikép a uó egy hirhadt kalandornő, a férfi pedig „gróf Jürgens, osztrák gavallér és katonatiszt.” Mi azonnal konstataltuk, hogy Hadik felültette a reportereket, mert ilyen uevű osztrák gróf vagy katonatiszt nem létezik. Nemsokára ezután South-Dakotához jött a fáma, hogy Fernandez Yznaga, a kubai származásu gyönyörű nő, egy dúsgazdag bankár felesége, William K. Vanderbilt sógorasszonya oda-érkezett, hogy elváljon férjétől. South-Dakota az Egyesült Államok valóságos valómalma. A ki hat hónapig ott lakott, minden nehézség nélkül elválhat a párjától s így az állam lakossága részben ilyen ideiglenes lakókból áll, kik bevárják, míg a malomban rájuk kerül a sor s örlés után mennek tovább. A South-Dakotai tudósítások elmondták, hogy Yanktonban él a bájos nő és hogy egy fiatal gentleman van kíséretében, ki követi, mint a napot az árnyék s kit Henry Beyernek ismernek a városban, környezetében pedig „Count”-nak szólítanak. Ime, három egymástól független történet, melyeket azonban érdekes kapcsolatba hoz a „Magyar Híradó” felfedezése, hogy Henry Beyer nem más, mint Zichy Béla gróf. Biztos értesítésünk szerint a gróf nőül veszi a bájos asszonykát, mihelyt az férjétől el lesz választva. A történet pedig bizonyítja, hogy magyar magánás meg az amerikai reporterok élelmességén is ki tud fogni.”

— **Millenniumi munka.** A szombathelyi papnevelő intézet történetét is megírják a millenniumra. Köberl János prépost, sárvári esperes-plébános kezíti.

— **Szerkesztő-változás.** Honti Albert a „Szombathelyi Újság” szerkesztéséről visszalépven, helyét Gruber János köz- és váltó ügyvéd foglalta el.

— **Verekedés.** Treiber Leopold háromi lakos Rozner Antal ottani lakos kocsmárossal szóvitába elegyödven, őt földreterpette s rajta súlyos testi sértést ejtett. Treibert feljelentették az ütteni kir. járásbíróagnál.

— **A tifusz Vasmegyében.** Vasvár környékén a tifusz nagyban grasszál. Frigyes főherczog ennek folytán elrendelte, hogy a hadgyakorlatok nem Vasvár környékén, hanem a várostól egy mértföldre nyugaton tartassanak.

— **Tefjelhamisítók.** Megemlékeztünk egyik számunkban arról a perenyoi asszonyról, kit hamisított

tejföl árusítása miatt Szombathelyen érzékenyen megbántottak. Újabb hírt kell adnunk ismét egy perenyei asszony — *Bilisits Jánosné* — ki ugyanezen kihágásért 50 frt pénzbüntetésrel sújtott. Ugylátezik, a jó perenyei asszonyok a hamisított tejfel-árusítással üzletszerűen szeretnének foglalkozni.

— **Sörtészés.** Járásunk közözei közül újabban Város-Hodászton sörtészésben megbetegedett 41 — elhullott 31 darab; Nemes-Csoón megbetegedett 90 — elhullott 67 darab sertes.

— **Botrány.** Bizony botrányszámba megy ez a tett, melyet a borostyánkői csodőrőre jelentett a lefolyt héten. *Böhm József* ottani községbíró, edelvázi és meneséri egyénekkal egyetemben a nemzet egyetlen ünnepén: Szent István napján a mezőn sarjút kaszáltatott a egyéb mezeti munkát végezték úgy, hogy az a legnagyobb botránnyt idézte elő a községben. Az illető atyfiak megérdemelnék, ha deésre huznák őket.

— **Kész cukorgyár.** Sárvárott már elkészült a vasvármegyei cukorgyár-részvénytársaság (Hatvan és Deutsch) cukorgyára. E hó 12-én tartották meg benne a főpróbát. A nagy szabású, roppant nagy telepen berendezett vállalat igen emeli Sárvárt. A gyárépület 54 m. magas kéménye és az egész soron alkalmazott villamvilágítás pedig díszeli a telepnek.

— **Hirdetmény.** F. évi szeptember hó 16-18-ig az ország nyugati határa és Dunaközi területen lovasági gyakorlatok fognak tartatni, mely alkalommal tábori táviró összeköttetések is letesítetnek. Miután a tábori táviró vezetékéhez, melyek szabadon a földre fektetnek le, vagy fák, bokrok, házak stb. felett magasra vezetettek, senkinek nyulnia nem szabad, figyelmeztetem a város lakosságát, miszerint ezen táviró vezeték érintésétől, vagy rongálásától súlyos következmények terhe alatt őrizkedjen.

Kőszeg, 1895. augusztus 28.

Tipka Ferencz,
polgármester.

— **Hirdetmény.** Kőszeg szab. kir. város polgármestere közzé teszi, hogy a városi alsó- és felső-erdőben levő ideai gubacsstermés f. évi aug. hó 31-én d. e. 10 órakor a városház gyűléstermében fog a legtöbbet ígérőnek árverés útján eladatni. A feltételek alulírottak megegyeztetek.

Kőszeg, 1895. aug. 11.

Tipka Ferencz,
polgármester.

— **A „magyar nemes.”** Illedelmes kopogtatás után szószke fűrgő virgóc, 6-7 éves fiúcska állított be redakciónkba a mult hét egyik delutánján.

— Alázatos szolgálja — kiáltá merész hangbördözéssel. No, hát erre igen természetes, munkatársunk sem bátorkodott azt mondani, hogy: Szervus fiám! Hanem legalább is azt, hogy:

— Alázzolgája!
— A háci csinálja az ujságot? kérem szépen — meudá ő.
— Sokan csináljuk azt, kérem alásan — mondám én . . . azaz mondá udvarias tagja redakciónknak.

— Mert hát szeretném, ha belecsinálnák azt is, hogy én a vakációban megint tanulm Arany János „Fülemilé”-jét meg Petőfi Sándor „Magyar nemes”-ét — ssavalni. Szeretném tudni, melyik gyerek tudja ezt? Szeretném tudni! Ha meghallgatja, elszavalem a magyar nemes — mondá ő.

Aztán kezesen meghajtván magát, elkezdte folyékonyan fennakadá nélkül szavalni a „Magyar nemes”.

Szent borzalom szállta meg munkatársunk idegeit. A fején leledző (s megolvasható) hajszálak égnek meredtek, mintha a Nelson-féle villamos géppel lett volna érintkezésem. Olyanokat ütött ez a gyerek az „En magyar nemes vagyok” refrainsknél a mellére, hogy elég lett volna egy — Bánkbánnak.

Szerkesztőségünk udvarias tagja most már nem merő „periu” szólítani.

— Aztán — szabad tudunk beeres nevét leendő Szasovayuknak?

— Hogyne! Én vagyok kérem a — — *Decker Mikl.* (Szerkesztőségünk tagját most is elfogja a szent borzalom, ha erre a „Magyar nemes” gyereke gondol.)

— **A budapesti állami ipariskolába** (VIII. ker. Nep-zinház-utca 8. sz.) a beiratások szeptember hó 1. napjától 5-ig tartanak. Az intézetbe rendes tanulókat felvétetnek azok, a 15. életévet betöltött ifjak: a) kik a polgári iskola, gymnasium, vagy realiskola negy alsó osztályában jó osztályzatú bizonyítványt nyertek azon tantárgyakból, a melyek az ipariskola első évfolyamának főtantárgyait képezik; ezek a magyar nyelvten, számtan és algebra, mértan és mértani rajz. b) iparos-gépezők és mindazok, kik az előbbi pontban kívánt ismeretekben a felvételi vizsgálatnál kellő készséget tanúsítanak. c) Rendkívüli tanulókat felvétetnek egyes szakosztályokba azok, kik az iparos tanuló számára szervezett iskola három évi tantályamát bevégeztek és legalább jó osztályzatú bizonyítványuk van, továbbá kik a megkívánt ismereteket kellően igazolják. Alttalában szükséges, hogy a belépni kívánó növendék az általa választott szakcsoportbeli iparágban már előre gyakorlatot szerzett, de legalább is azou két havi nyári szünidő alatt, a mely után az intézetbe akar lépni, a gyakorlatban foglalkozott legyen. Az intézetnek ötszakosztályos van u. m. az építészeti, a gépészeti, a vegyészeti, a fém-vasipari és a fa-ipari szakosztály. Az intézet végbizonyítványa a gépészeti, vegyészeti, fém-vasipari és fa-ipari szakosztályok tanulóinak jogot ad a szakjuk körébe tartozó a képzéshez kötött iparágak üzénére; az építészeti szakosztály tanulóit pedig a végbizonyítvány alapján három évi gyakorlati működés igazolása mellett jogosítva vannak a kőműves, kőfaragó és az ács mesterség gyakorlására. Azou tanulóik, kik valamely középkola négy alsó osztályának sikeres elvégzése után lépnek az intézetbe s itt a három évi tantályamot szinten sikeresen végzik el, a katonai szolgálatnál az egyéves önkéntesség kedvezményében részesülhetnek. A beiratási díj 2 frt, a tandíj feléveukint 10 frt. Bővebb felvilágosítással szolgál az

állami ipariskola igazgatósa.

— **Mikor az ember haragos.** X ur elküldi szolgáját, hogy valami ügyét intézze el. A szolga eljár a megbízásban, de mindent másképp intéz el, mint gazdája parancsolta.

— Maga örült, kiált rá a gazda. Mit csinált? No, máskor, ha szamarat akarok küldeni, nem küldöm magát. Elmegyek magam.

— **Eladás a nyitrai árpavásáron.** Az árpavásár rendező bizottsága ez uton is figyelmezteti a gazdákat, hogy az árpavásáron Nyitrán szeptember hó 2-án személyesen jelenjenek meg, mert így sokkal jobban és biztosabban eladhatják árpájukat, miut sürgönyváltás, vagy levelezés útján. A vevőnek az eladóval való személyes érintkezése csak előnyös lehet. Sürgönyök vagy levelek útján a felek nehezen tudják egymást megérteni.

C s a r n o k.

Jozefin 999.

Elbeszélés.

(4. folyt.)

— Oh, hát miért nem szolt már régóta — kérde az özvegy, míg magneziumos szemében egy könnycsepp csillogott. Hogy tudott ily hosszú ideig titokban maradni. Avagy ön nem is tudja — ugyebár — hogy — hogy — habozott az asszony — hogy minő jutalmat ígertem annak, ki gyermekem megmentőjeül jelentkezik? Ugye, nem tudja?

— De, tudom, asszonyom, azt is — válaszolt Fodor József ügyvéd. Olvastam a lapokból, hogy minő hajazát indított ön a gyermek megmentőjének kikutatása tárgyában.

— Ön tudta a volt szive mégis ily hosszú ideig bizonytalanságban hagyni engem felett az asszony.

— Épp az okból, mert hitvány pénzhez volt kötve. Mert . . . áude hagyjuk. Szóval én tudtam, asszonyom, hogy kinek a gyermekét mentettem meg. Én tudtam, hogy kiért áldoztam fel egyik szememet. Könnyű volt nekem iukognia maradnom. Hisz senki se ismert. A zürzavarban könnyű volt észrevétlenül elosonnom . . . Oh én tudtam mindent, asszonyom. Tudtam azt, hogy boldogult jótövöm — néhai Kalocsa Dénes — leánya gyermekét mentettem meg. Tudtam, hogy a gyermek atyját — az ön férjét — valami párbajban megölték. Nő volt a játékban. Mindenesetre a hercuáma. Csak azt nem tudtam, hogy Tibold Elek özvegye a székesfővárosban tartózkodik. Ezt csak most tudtam meg. Abban a pillanatban, melyben át léptem e szoba küszöbét, megismertem önt, asszonyom. Ámde, — folytatta rideg hangon a férfi, — kitűzött időm — mint látom — letelik. Megengedi asszonyom — szolt karját nyujtva Tibold Elek özvegyének az ügyvéd.

Az asszony gépiesen nyujtotta karját. Tudta is ő, hogy mit akar vele Fodor József ügyvéd?

Fodor József pedig odavezette ahöz a földig érő velencei tükörhöz a gazella termetű asszonyt.

— Nézzen a tükörbe asszonyom most. Abba a tükörbe, mely enébb engem figyelmeztetett rútságomra, visszataszító külsőre. Hát most, mondja meg asszonyom elűntettem-e rútságomat? Az ön bájaival, az ön ésbontó, öldöklő szemével, az ön bárszony arcaival szembe állítható-e az eu lelkem a maga teljes tisztaságában? Mondja meg ön, igazán. S ha ezt beismeri: akkor — nos akkor tán elfogad olybá, mint a kia „Jozefin 999” hirdetésre beküldte volt arcképes ajánlatát.

Az asszony megrendült.

Azután gyorsan, — mint akibe egy-erre tolnak az elmondandó szavak, mint aki fél, hogy azok közül egyet is elfeled megmondani — karját az ügyvédéből gyengéden kihuzván, — így beszélt:

— Igen uram, beismerem, hogy ön nemcsak szép, de szebb, százszorta szebb, mint a leggyönyörűbb Adoniszobor. Az ön lelke nemes, mint az arany. Jelleme gyemant. Igen, ön szép a szó legigazibb értelmében. És én tudom, ha valaki, úgy én köszönettel, hállával tartozom önnek. Mert hát ön volt az, ki két ízben tette kockára életét miattam. Mert hát az a nyolc éves kis lány is én voltam, kit a lovak elragadtak. És mégis . . . mégis uram — higye el ön, hogy azt az óriási vagyont, a Kalocsaurodalmet megtudnám osztani önnel . . . ha kívánja ön, mindenemet odadom, csak egyet ne kívánjon ön: hogy . . . hogy kezemet adjam oda. Mikor elvégezte az az asszony beszédjét, imbolyogva ment karzékéig.

Ott lerogyott.

Azután felemelte magneziumos szemét az előtte álló főfirra.

Fodor József pedig úgy állt ott, mintha villám sújtotta volna. Reszketett minden tagja. De csak egy percig. Mert a másikkban már nyugodtan — mint akivel mise történt volna — így szolt:

— Jól van asszonyom. Látom, őszintén válaszolt. És mondhatom, csakis ilyenén választ vártam. Ámde meg van valami mondani valóm. Aztán, ha ezt elmondtam, bucsút veszek öntől, asszonyom — örökre.

Fodor József leült az asszony mellé, ki sápadtan, remegve ült fauteuiljében.

Félt ettől a ferfitől.

De félt, reszketett attól, mit az elmondani akart. Valami borzasztót, valami retteneteset sejtett.

— A tüzvész után — kezdé az ügyvéd — elmúlt három esztendő. Ez a negyedik. Hát éppen ebben az esztendőben történt meg az, mit elmondani akarok. Tavasz elején volt. Egyik ügyfelem beteg levén, valami információ beszerzése céljából személyesen kellett meglátogatnom. Valahol a Ferencváros egyik félreafő sugában lakik. Mikor az utca elején kocimból lezálltam, egy rongyokba burkolt, alig négy esztendő kis gyereket pillantottam meg. A gyermek didergett. Meztelen lábakkal, sovány, kiazsolt tesével, foszlányban logó rongyjaival igazán szánalomraméltó volt. Ránéztem. Fodor elhallgatott. Várta, hogy Tibold Elek özvegye közbe fog szólni.

Tibold Elek özvegye azonban némán hallgatott.

Félig nyitott ajkai mintha egy közeledő sikoltás kótáját mutatnák.

— No — és — nem kíváncsi asszonyom, hogy ki volt a didergő, sovány, rongyokba burkolt gyermek? Hát én megismertem. Az én kis védencem volt. Akit a biztos tűzhálából mentettem volt meg. Egyszóval az ön — fia, asszonyom.

Egy pillanatnyi szünet állt be.

Es ebben a szünetben hallható volt annak az asszony szívének a zakatolása.

Fodor József ügyvéd pedig úgy állt a reszkető asszony előtt, mint egy paradicsombeli cerberus. Alakja felegyenesedett. Vibráló, lágy, zongzetes hangja az ég dörgésébe csapott át. Tör volt minden szava, mely áthatotta a reszkető asszony szívét.

— Igen, asszonyom — az ön fia volt a rongyos, a didergő gyermek — folytatta az ügyvéd. Az a gyermek, kit én a lángok közül mentettem meg. Az, akit ön — asszonyom — dajkaságba adott. Hogy miért? feleljen erre ön, maga. Ugyebár azért, mert nem akarta hogy udvarló a gyereksírát hallják. Nem akarta, hogy végzetes szépségének az a gyermek akadályul szolgáljon. Nem akarta, hogy udvarló szerelmes turbékolásába maját édes vérének göcselése is belevégyljön. Ön eldobta magától gyermekét, asszonyom! Angyalcsinálónak adta, azért, hogy könnyebben találjon férjet. A gyilkosság ehhez képest — csakély, igen csakély bűn, asszonyom. No, és — hogy befejezzem — ezt az eldobott gyermekét én magamhoz vettem. Tettem ezt azért, mert erre a szánalom indított egyrészt, de másrészt azért, hogy jótövömnek, néhai földesurunknak velem tett jószágát ezzel valamiképp viszonzzam. Ne féljen asszonyom! Ne reszkesen! Nem fogok ön ellen jelentést tenni. Hanem magára hagyom önt kinző lelkiismeretével. Üldözni fogja ez önt amugy is. Nem fog nyugodt lenni nap-pala. Álmaiban pedig megjelenik ön előtt a didergő gyermek a kacsóit összetéve szolt majd önnek az „éj óráiban:

— Anyám . . . édes anyúcskám, miért dobtál el magadtól?

Most pedig kérem — — nézzen a tükörbe . . . Ugy! És most Isten önnel, asszonyom!

Fodor József — mint egy győző gladiator — távozott.

Mereven, kitágult szemekkel, halálra vált ajakkal nézett a távozó után Tibold Elek özvegye.

(Folytatása következik.)

Foulard-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterként — japáni, chinai, s. a. t. a legújabb mintázat-al és színekben, ú. m. fekete, fehér és szines Honneberg selyemet 35 krtól 14 frt 65 krig méterként sima, csikos, kockázott, mintázottakat damasztot s. a. t. (mint egy 240 különböző minőségben és 2000 szín és mintázattal s. a. t. postabór és vámentesen a házhoz szállítva és mintákat küld postafordultával: *Henneberg G. (cs. k. udvariszahító) selyemgyára Zürichben.* Svájcba címzett levelekre 10 kros, és levelezel lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Budapesti levél.

Közeledik a tanév kezdete, küszöbön az ősz olejosa a vidéki közönség érdeklődése ismét nagyobb mérvben fordul a főváros felé, hol megtalálhatja mindazt, mire a két szezou bekövetkezésével szüksége lehet. Ez okból legyen szabad tisztelt olvasóink szives figyelmébe ajánlani a következőket:

Budapestre utazóknak első szükségé a jó szálló. A ki tiszta és kényelmes, mindamellott olcsó lakást óhajt, az *Bereczky Lajos „Erzsébet királyne”* szállodáját vegye igénybe, mely a belváros kellő közepén, az Egyetem-utczában 5. sz. alatt van. Közel van ide minden iskola, egyetem. Közvetlen szomszédságában van a villamos vasút állomása. A szállodában a legnagyobb pontosság, gondos kiszolgálás kellemes otthont nyújt. Éttermeiben jó magyar ételek s tiszta italok kávéházában a legjobb kávéházi italok jutányos áronak szolgáltatnak ki. Fürdőszoba áll a vendégek rendelkezésére a villamos világlátással van a szálloda ellátva, miért is a legmelegebben ajánlhatjuk tisztelt olvasóinknak.

A zene tanulása az általános műveltség egyik követelménye; a hegedülés tanítása képezi a zenetudás alapfeltételeit. Kifűnő iskolagárdákat a legnagyobb választékban s a legjutányosabb áronak *Plauch testvérek cs. és kir. ssab. hangszerkészítő kereskedésében* Budapest, Wurm-utca 1. sz. a lehet megrendelni. Ugyaníj mindenféle hangszerek, zenélőművek, svájci zenélő dobozok, zenélő automaták, Ariston, Phonix és Poliphon stb. a legnagyobb választékban vannak raktáron s a legolcsóbb áronak szállítanak. E régi jó hírnévű céget tisztelt olvasóink figyelmébe a legmelegebben ajánljuk. Vidéki megrendeléseket gondosan és gyorsan teljesít; árjegyzékét kívánatra díjmentesen megküldi.

A tanidény kezdetén a zongora beszerzése is sok helyen elkerülhetlen szükségét képez s az alkalomból a legjobban ajánlhatjuk a *Heves Balázs-féle gyártmányú zongorákat* (Budapest, IV. Koronaherceg-utca 10. sz.) melyek a legjobb szerkesztésűnek vannak elismerve, mit legjobban bizonyít az, hogy az őszes állami zene intézetek és iskolák részére a Heves-féle zongorák rendeltetnek, melyek 5 évi jóállással szállítanak. Nagy kedveltségre emelkedett a Heves-féle vaszerkesztő cimbalom is, melynek szilárd-ága mellett megbecsülhetetlen előnye, hogy egy évben csak egyszer kell hangolni. A kik olcsó külföldi zongorát óhajtának, azok részére raktáron van a legjobb gyártmányú zongorák nagy választéka.

A villamvilágítás berendezése, városok és középületek, szállodák, kastélyok megvilágítására, naprendben vannak; minden jelentékenyebb városban most az képezi a kívánalmat, ha még nincsen az létesítve. A hazánkban eddig nagy számmal létesített villamvilágítási telepeket nagyobb részben a *Siemens és Halske* világhírű cég budapesti osztálya (Kerepesi-ut 8. sz.) rendezte be. E cég a legmegbízhatóbb s tereu, mely a berendezéseket a technikai fejlődésével lépést tartva a legköltségtesebben végezi. Ujabbban a berendezéseket a hazánkban eddig még nem ismert, nagy előnyökkel nyújtó, magas feszültségű forgó áramu rendszer szerint eszközölte, nevezetesen *Rosenyó és Balgó-Tarján* közmegvilágítását a *Putnokon* a *Serényi és Gasztin* a *Jankovics-féle* kastélyokat. — A szállodák és kastélyok villamvilágításával való berendezése újabbban mintegy divattá lett, ily nagy számmal veszik igénybe azt a tulajdonosok. Azért, ahol a villamvilágítást berendeztetni óhajtják, forduljanak tervezet és költségvetésért a *Siemens és Halske* céghez, mely a legmegbízhatóbb. Az általa eszközölt villamvilágítási berendezések mindeütt zavartalanul működnek.

Csak 2 előadás lesz tartva.

Vasárnap, s. é. augusztus hó 25-én
a BÁLHÁZ NAGYTERMÉBEN
kakadu és papagáj színháztársulat

által
Nagy tánc- és tornászati előadás
tartatik.

Az idomítás művészetének legnagyobb újdonsága.

Ezen papagájok és kakaduk, melyek idomításra, csodálatra méltó, nagy erű mutatványaik páratlanok, u. m.: parterre- és levegő-gymnasztikusok, mint arithmetikusok, számolnak, eléjük tett alpha-betűkből betűznek, forgó golyón táncolnak, ágyuval lőnek és egyáltalában oly mutatványokat produkálnak, melyeket madaraktól még nem lehetett látni, különösen felülni az első szakaszból a

tollas köteltánczos-csapat
bemutatva 4 amazon-papagáj által.

Beléptíj: I. hely 1 kr., II. hely 40 kr.
III. hely 30 kr., állóhely 20 kr. Karzat 10 kr. Gyermekek felét fizetik.

Kezdeté d. u. 4, és este 8 órakor.
Tisztelettel F. T. Janyiczky.

Társ

kerestetik.

Egy 10,000 frt tőkével bíró részestára kerestetik egy minden kockázat nélküli, előnyös, kelendő

műipar-vállalathoz,
mely a legnagyobb hasznot hozza.

Bővebbet a lap fűzőhivatalánál.

Kwizda-féle
köszvény-
folyadék.

És vök öm kipróbált, fájdalom-
csillapító házi szer köszvény, ízületi-
idegbajok ellen. Egész palackkal 1
frt. 0. 6. fél palackkal 90 kr.
Működik mind a legújabb
Kapható minden gyógyszerárterében. Tiszta
védőjegyre igazolni a vételnél ha
Kwizda-féle
köszvény-
folyadék.

STAHEL és LENNER Budapest,

Trieur- és lemez-lyukasztó-gyár.

Gyár: Katona József-utca 3. sz., Margithid és nyugoti pályaudvar közt.

Ajánljuk az általunk gyártott legjobb minőségű:

Trieurök: a konkoly és búkkönynek a buza, árpa vagy rozs közüli kiválasztására.

Trieurök: a zabnak vagy árpának a buza közüli és a gömbölyű magvak kiválasztására.

Leucetisztító és osztályozó-Trieurök: az árpa kiválasztására és a leucse osztályozására.

Osztályozó-Trieurök.

Szabadalmazott Trieur és osztályozógépek minden gabonafaj tisztítására és tetszés szerinti osztályozására. — Elvállalunk Gutjahr és Müller, illetve Mayer rendszerű trieurök csekél költséggel a trieur beküldése mellett ezen szabadalmazott trieurökké átalakítását.

Malom-Trieurhengerek vagy burkolatai, lyukasztott vagy hasított lemezek tetszés szerinti anyagban ipari vagy gazdasági célokra.

Arjegyzékek vagy mintakönyvek ingyen és bérmentve küldetnek.

SCHEMBER C. és FIAI

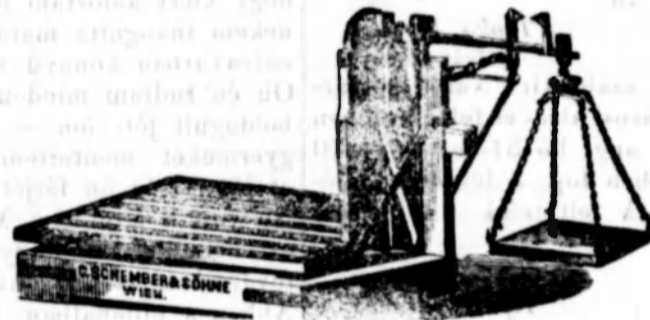
császári és királyi udvari mérleggyárosok
BUDAPEST.

Gyár:

VI., Hungária-ut,
83. sz.

Raktár és központi iroda:

VI., Andrassy-ut
15. sz.

Ajánlják általánosan ismert szabadalmazott marhamérlegeiket, hidmérlegeiket tízedes és százados gabonamérlegeiket, továbbá mindennemű ipari célra szolgáló mérlegeiket.

Arjegyzék ingyen és bérmentve.

Keil Alajos-féle

padlózat-fénymáz

(Glasur)

legkötőbb mázó szer puha padló számára. 1 nagy palack ára frt 1.35 kr. — 1 kis palack ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-lénymáz

képketerek stb. bearányozására. Egy kis palack ára 20 kr.

Fehér „Glasur“-fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére. 1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kaphatók:

Unger Józsefnél Kőszegen!

Üzlet-átvétel.

Ezennel van szerencsém becses tudomására juttatni, hogy a helyben, a főtéren 95. sz. a. már 25 óv óta

Kehr Vilmos

cég alatt fennálló

vaskereskedést

vétel útján átvettem és hogy azt saját nevem alatt tovább vezetni fogom.

Elődöm üzletében, valamint több nagyobb város előkelőbb cégeinél szerzett több évi tapasztalataim azon reményre jogosítanak, hogy a szakmamba vágó bármilyen követelményeknek mindenkor képes leszek megfelelni.

Midőn vállalatom szives támogatásáért esedezem és az elődöm iránt tanúsított bizalmát reám is átruházni kérem, nem mulaszthatom el azon ígéretem kifejezését, hogy törekvésem csakis abban fog összpontosulni, miszerint dus és válogatott készlet, a nyert megbízások gyors, pontos és lelkiismeretes teljesítése, valamint jutányos árak által, mélyen tisztelt vevőimnek megelégedését és bizalmát elnyerjem.

Magamat és vállalatomat becses jóindulatába ajánlva s alázatos kérelmemet imételve vagyok

Kitünő tisztelettel, kész szolgálja

Kőszeg, 1895. augusztus havában.

Lauringer Elek.

Fényképészet.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint budapesti elsőrangú műtermekben nyert számos évi tapasztalataim után itt, Kőszeg városában augusztus 5 én előzetesen jelentett

fényképészeti műtermemet

megnyitottam.

A volt Kis-fele műtermet átvevén, azt a mai kor igényeinek megfelelően új fényképészeti eszközökkel rendeztem be.

Különlegesség: gyermekfelvételekben pillanat alatt, aquarell és chroma festmények, kréta-rajzok, nagyítások stb.

Felvételek naponkint reggeli 10 órától esti 6 óráig eszközöltetnek.

Külön megrendelés házon kívül is elfogadtatik. Magamat a n. é. közönség szives pártfogásába ajánlva, maradok kitünő tisztelettel:

Farkas Lajos,

fényképész Bpestről.